

[Honoré.]

pel nævne forslagenes mangel på solidaritet med de dårligt stillede lande i verden.

For det andet er disse spareforslag i vid udstrækning urealistiske. Fremskridtspartiets forslag forudsætter bl. a., at man kan flytte tjenestemænd fra én tjenestegren til en anden ved en lovgivning med tilbagevirkende kraft. Det kan imidlertid ikke lade sig gøre ifølge grundlovens § 27, stk. 3, og tjenestemandsløven.

Tidsperspektivet bag nedskæringerne og skatteomlægningen er desuden alt for kort. De tal, der opstilles i fremskridtspartiets besparelser, kan ikke holde. Ifølge budgetdepartementets skrivelse af 18. marts skal der i 1975-76 afskediges ikke 60.000, men snarere 120.000 offentligt ansatte, hvis man skulle virkeliggøre fremskridtspartiets spareforslag. Indførelse af en skattefri bundgrænse på 19.000 kr. i 1975 og på 60.000 kr. i 1976 vil ifølge samme skrivelse medføre et provenutab på 20 mia kr., altså $5\frac{1}{2}$ mia kr. mere end skønnet af fremskridtspartiet.

Hvis fremskridtspartiet skal få indflydelse med sine sparetanker, må partiet se at komme ned på jorden og udvise en større vilje og evne til at være med i et samarbejde om opgaverne. For øjeblikket har fremskridtspartiet kun medvirket til at vanskeliggøre skattenedsættelser, og det var vel næppe meningen.

Kristeligt folkeparti har tilsluttet sig nogle enkelte forslag fra fremskridtspartiet; det gælder nogle besparelser på den såkaldte work-shop, på Studenterrådet og De studerendes Råd og Danske studerendes Fællesråd. Også de konservative har stillet en lang række ændringsforslag. Vi er imidlertid betænkelige ved at nedsætte statsbanernes anlægsudgifter og kan heller ikke tilslutte os nedskæringerne på udviklingsbistanden. Derimod kan vi tilslutte os forslaget om at ophøre med støtte til UNESCO. Jeg tror, at det er den mest effektive måde, hvorpå Danmark kan protestere imod UNESCOs udelukkelse af Israel. Vi kan også tilslutte os nedsættelsen af udgifterne til bibliotekstilsynet.

Danmarks kommunistiske parti har stillet over 100 ændringsforslag. Til trods for besparelser ved nedlæggelse af Danmarks forsvar, så den militære balance forskydes til fordel for Sovjetblokken, til trods for bespa-

relsen ved nedlæggelse af kongehuset vil kommunisterne forøge skatterne med 8,7 mia kr. og selskabsskatterne med 2,4 mia kr. Så vidt jeg ved, har ændringsforslagene ikke taget højde for, at der bliver udgifter til de tjenestemænd, der skal pensioneres. De ekstra skatter, kommunisterne til trods for disse nedlæggelser vil pålægge befolkningen, skyldes en konsekvent overbudspolitik på det sociale område, boligbyggeri og stipendier. Kommunisterne vil sætte skatterne op, kristeligt folkeparti vil sætte dem ned.

Til afslutning vil jeg tilslutte mig hr. Christophersens bemærkninger om det nødvendige i at få bedre tekniske vilkår for sparebestræbelser i finansudvalget og for, at sparebestræbelserne antager en mere langsigtet karakter, bl. a. med henblik på budgetoverslagene for de kommende tre år. Kristeligt folkeparti er meget interesseret i at deltage i sådanne bestræbelser, som man vist har talt om i mange år.

Men jeg vil gerne tilføje, at dette næppe er tilstrækkeligt. Det er nemlig nødvendigt at opstille nogle klare målsætninger for offentlige udgifter og besparelser.

Et første spørgsmål er: hvor stor en andel ønsker vi at de offentlige udgifter skal omfatte i forhold til nationalindkomsten, hvad vil vi arbejde henimod?

Det andet spørgsmål er: hvordan skal vi prioritere de forskellige områder, hvad skal vi prioritere op, og hvad skal vi som konsekvens heraf prioritere ned? Skal vi forbedre det sociale apparat på bekostning af uddannelsesområdet? Hvad skal vi gøre?

Jeg håber, at et bredt flertal af folketingets partier vil være rede til både at gå ind i den tekniske og den målsættende udgiftspolitik på en helt anden og mere effektiv måde end hidtil.

Freddy Madsen (DKP):

Det er klart, at finansloven afspejler karakteren af det samfundssystem, vi lever under. Den kan således ikke komme til at spille nogen væsentlig rolle i planlægningen af samfundshusholdningen, fordi det, der er selve grundlaget for indkomsterne, nemlig den samfundsmæssige produktion, er styret ud fra private profitinteresser og derfor unddrager sig en samfundsmæssig styring. Ja, selv når det drejer sig om en mere beskedne målsætning om at udforme en finans-